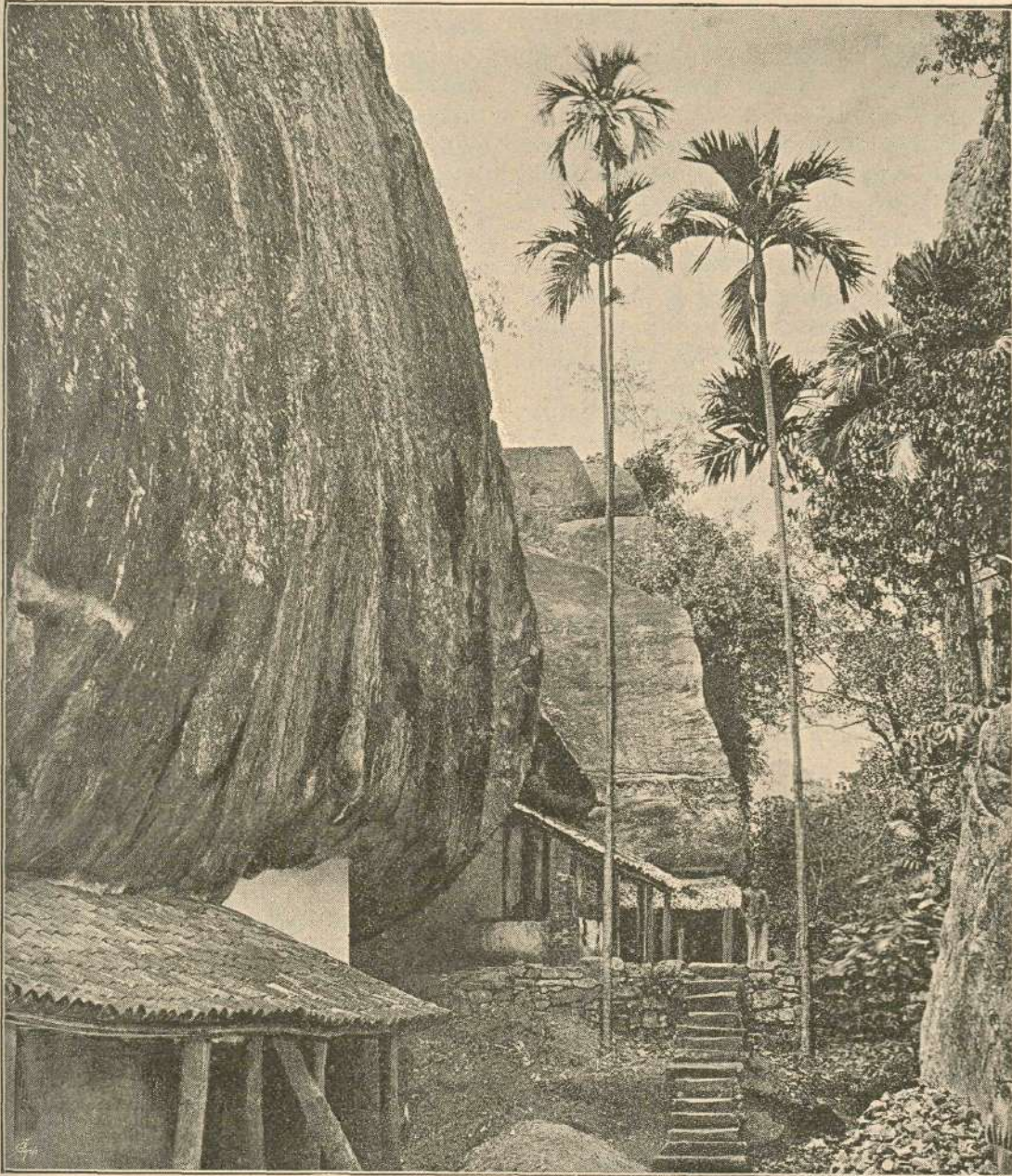

«Sel sem z doma in došel na cesti možička, ki je bil tudi, kakor jaz, namenjen na vaš semenj. Govorila sva o vremenu in drugih rečeh, dokler me ni

vprašal, kaj pravijo časniki in bukve! Kmalu sem zvedel, da zna sicer brati, a pisati ne. Tožil mi je, da mu je težko, ker ga imajo ljudje za malovednega.

Pagoda Alu-Wihara pri Malali na Ceylonu. (Po fotografiji.)

Seveda sem mu priporočil brati bukve «Mohorjeve družbe», poleg tega pa tudi povedal, da se imenuje naš jezik slovenski, in zemlja, po kateri hodiva, slovenska domovina. Vsak hribec, vsaka

dolinica nas spominja različnih dogodkov o naših pradedih, o njih očetih in njih očetov očetih za več nego tisoč let nazaj. To zemljo so oni imenovali svojo zemljo, to je tudi naša domovina!»